

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Gregorii sanctissimi papae Romani ad sanctissimum Germanum,
qui fuerat patriarcha Constantinopoleos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787. Ηδετο γλυκύπιπος ιδύτρον μέλιτ² σεχθείσας εν τῷ σόμαι λίθῳ. ὁ γάρ οὐκέτι χάσειν δέιος, καὶ μεταλαβὼν τὸ γλυκύπιπος, καὶ διχεισθώσας τῷ λίθῳ, διπλά τῆς ἀράς σκέψης δικόλως καὶ διμαστῶς ἀπετίθεσται φαλπίερον.

Κοσμας ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ πουσουκλείσιος αἰνέγων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

τῇ ἀγιωτάτου πάπα Ράμην τοῖς
Γερμανοῖς Ἀγιωτάτον πατέριαρ-
χειν Καντανπούπλεως.

ΠΟΙΑ καὶ τὶς θυμιδίᾳ θὲμιλοῦ
τὰς οἴδεις φράσινεν ψυχὴν, ὡς
ἡ τοῦ στόματον ὄγκος ἐμοὶ καὶ τοπερ-
φυές ὄγκοις καλλωπορα, ἥμαστρε-
νε Καθολήπτε, χαροποιὸς ἐπαγγελία;
παῦτη γάρ οὐδὲποτε ἔγω τοῖς πησίοις Συ-
γχάρημασιν διαβελιθεῖς αἰνεοκίρτ-
σα, καὶ τῶν ἀγανάχαρες τῷ πνεύματι
αἰνέωπιροσ. εἴτε εἰς οὐρανὸν
ἀνατένας τὸ ὄμρα, διχειστας αἰ-
πειντα τῷ πανηγυρίῳ τῷ λόλων δεῶ,
τῷ οὐτα καὶ τῷ διδούσαντι, καὶ μέχει
πλεις ἵμνη σιωργεῶπ, Καὶ πάντα εἰς
Φως αἴσχοιτα ὑμέρεσ. πόδιον γάρ καὶ
δι' ὅλης ἐσὶ μοι νόκτωρ τε καὶ μήτη-
μέραν· καὶ οὕποτε πάντας ἀφέξομαι
τῆς ἐφέστεις, εἰς Χεισὸν θερόν διπο-
φαινομα. μήπερέ δέ μοι τῷ λόγῳ Καὶ
ἡ πατέρα πάσαιν ὠραι τῆς ὑπερθέας, ὡς
πανθρόπιμον τῷ πεφιλημένῳ, κα-
λοκάραδιας διάμυτοις λιγνά ενα-
λα² ἔχων, τοῖς καίλεσι πλεύ αδίνα
τῷ λόγῳ φέρειν ἀδινατήν, αὐτοῖς
τοῖς πλεύ δια γεράμματος ἔχωροσ
τεφτρον. εἰ γάρ γένεσις ἐμοὶ, καὶ γένεσιν
ἀπαντάν Πτοτημότατον, τοσε² ἐμὸν

Concil. Tom. 19.

sensit dulcedinem melle suauiorem illatam in os suum. Qui agnita Dei gratia, & percepta dulcedine, gratias egit Deo: & ab hora illa facilius ac^{*} be- * docibilis ne docte memoriaz psalterium commendabat.

Cosmas Deo amabilis diaconus & cubiclesius legit.

EPISTOLA GREGORII

santissimi papa Romani
ad sanctissimum Germanum, qui fuerat patriarcha Constantinopoleos.

VALIS & quae delectatio
meam sic lētificare animam nouit, sicut gratificus
nuntius super tuo nomine, quod
reuerendum reuera mihi & magnificandum decenter est, o sanctificate & diuinitus acte? Hoc
enim & nunc ego per honorabiles literas tuas euangelizatus
exultaui, & prae nimio gaudio,
spiritu lētificatus sum. Deinde
in cālum extendens oculum,
gratiarum dominatori omnium
Deo retuli actiones: qui taliter
etiam modo voluit, & fine tenus
vobis cooperatur, & omnia ve-
stra in lucem educit. Hoc enim
& orandum mihi est noctu &
interdiu, & nunquam aliquando hoc
desiderium deserendum
esse in Christo confidens pro-
nuntiabo. Testimonium au-
tem perhibet sermoni meo, o
superlaudabilis & a Deo dilec-
te, etiam tuæ per omnem ho-
ram benevolentiae recordatio:
quam habitatricem habens in
labiis, & dolorem verbi fer-
re non valens, illico ad affa-
tum per literas properau. Est
enim debitum mihi, & debitissim cunctis insignius, te fratrem meum

Pp ij

& propugnatorem ecclesiæ salutare ac alloqui, & luctatum tuorum collaudare materias. Etiam si quis dicat & valde conuenienter: clamet potius ea impietatis præcursor, qui nunc passus est, bona actione malam actionem tuis commutatur felicitibus. Nam arbitrabatur secundum illum qui desursum cecidit, tremere simul & præualere aduersus pietatem: sed impeditur cælitus spe fraudatus. & audiebat quidem ab ecclesia ea qua & Pharaon prius Aegyptius tyrannus, Moysè de illo canente: *Dixit inimicus, persequens comprehendam, partibor spolia, replebo animam meam.* Sed & audiebat quæ & ipse diabolus, cum prophetica illi pronuntiaretur maledictio: *Propterea destruet te Deus in finem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuentium.* Ita & ille præter spem conatibus, qui in spe erant, frustratus periit, superno agone vestro & robore, apostatae eruata impugnatione aduersus Deum, deorsum effecta, & ad nouissimum proponendum expulsa exitium Christum impugnantis ferocitate: ita ut super eo scriptura veraciter impletatur, quæ dicit: *Arctus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore:* pro eo quod nulla est ad infirmum Dei firmitas abominationis eorum qui Deum impugnant, & pugnare pro Deo mundum contra insensatos * asserit. Quomodo ergo non cum Deo pugnans, o tu sanctissime, aduersus eos qui sine Deo & contra Deum sunt, commoueris? Qui videlicet in-

HADRIANVS P.I. ACTIO IV. CONSTANTINVS IMP. 301
IRENE

ANNO CHRISTI 787. πολεμούμενοι, Ε συμπλεμοῦτα δὲ μᾶλλον εἰπεῖν δληθέρον, Ε τὸν πλευρίους Σωτήρον, Ιωάννα οὐτας απῆρξεν ἡ θρατερέως, ως ὁ θεός αὐτός οι παρέδεξεν; ηγεῖται τεσσάρας ἐν τῷ παρεμβολῇ τῆς Χριστοῦ* βασιλείας ἐν εὐδέξιον οὗτας Ε Πόλιμον λαβαρον, Φ ζωοποιὸν λέγω σαυρὸν, ἐν μέγα καὶ τὸν θαυμάτου τῆς αὐτῆς μεγαλείας Σωτῆρον· εν τῷ άγιῳ εἰνόντα τῆς παντων δεκαοίνης καὶ οὗτας ἀγνῆς Θεομήτορος, οἵ τὸν τερατον Ο πλούσιον τὸν λαοὸν λιτανεύσσοντο. καὶ γὰρ ἀγία, καθὼς τοῖς πατρόσι δοκεῖ, ἥπερ οὐτας θεοῦ ιμερίδων πρωτεῖστας φρέσχες ἀμοιβαῖς· ἐπεὶ ή τῆς εἰνόντος πημάτης τὸν τερατον πιάταινε καὶ Τ μέγαν Βασίλειον. καὶ δισεβεῖται αὐτοὺς ή τῷ σεπτῶν εἰνόντων ταῦθεν, καθὼς Φιον ὁ Χρυσόσομος· ἐγαία καὶ τῷ πιρόχρυσον ἱχνηποια γραφεῖν δισεβεῖται πεπληφυμόν. εἰδον γέροντες τὸν εἰνόντος αἴγαλον τίφι βαρβάρεον διώκοντα, Ε Φ Δαΐδι δληθεύοντα· κινέει τὸν πόλεις Σου τὸν εἰνόντα αἴγαλον Σέουδενώδης. Ε οὐδαμῶς ή ὀμηλοτά παρέσφαλεν, εἰκῇ οὐτας λελέγισαι. οὐκχωρίσσοις ὁ θεός, οὐτε πειτέρας ἔθνικλας ή τραχύσσοις αἰνολογίαις· μὴ γνωστο· * εἰκῇ ο σοποτὸς ή πράγματες καὶ τὸ δοκιμαζεῖται, καὶ δαμάσσοις σοποτεῖται τὸ δόπτελον-μρα. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ Γανέδοι τὸ πόλει παρὰ τὸ αιμορρόθοντος δισεβεῖται κυνηγοῖς εἰς διαμαυτον τὸν αὐτὸν θεματος γνωμήν οὐτε πειτέρα, Ιωάννα τὸν αιφνίσιον θοτίνης πρόσθις τοῖς ποσὶ τὸν εἰς οὐρανοντας καὶ τὸν ιμερίδων διαστηλωτέντος τῷ πάρα τούτοις αιδριαντος, Ε ξένης

ueniunt cum qui inuisibiliter oppugnatur, imo ut verius dicamus, simul pugnat, & hostes in fugam vertit: ac vbi sic cœpisti prælium, vt Deus ipse tibi monstrauit? præesse præcipiens in castris regni Christi gloriosum vere ac insigne labarum, id est, viuificam crucem, magnum contra mortem magnitudinis suæ trophæum: in quo mundi quadrifarie terminos circumscriptis, liniamentis distinguens. Deinde & sanctam imaginem omnium dominæ ac veræ Dei matris, cuius vultum diuites plebis deprecabuntur. Etenim sancta est, quemadmodum patribus videtur, quæ taliter a vobis pie honorata tribuit vicissitudines. Nam imaginis honor ad principalem transit, secundum Basiliū magnum. Et pietate est plena venerabilium imaginum causa, sicut dicit Chrysostomus: Ego & cera perfusam amavi picturam pietate refertam. vidi enim in imagine angelum cuncos barbarorum persequentem, & Dauid veritatem Psalms. 72. dicentem: Domine in ciuitate tua imaginem eorum ad nihil rediges. Et nequaquam ecclesia errauit, licet ita fuerit aestimatum. Indulgeat Deus, neque secundum gentilem consequentiam est traditio (absit) & intentio rei secundum quid probatur, & nequaquam considerantur quæ perficiuntur. Nam neque in Paneade ciuitate haemorrhiske pie motæ in recordationem facti in se miraculi repudiabantur, cum orta esset herba circa pedes statuæ, quæ ab ea in nomine Domini Iesu Christi erecta est: & extranea erat, in-

cognitaque specie , positaque omnibus in variorum languorum remedium condescensione & bonitate Dei & saluatoris nostri. Imo legalis, vt iam dicamus, huiusmodi est in Deo erexitio; licet * figuris magis signanda, & vmbrae preferenda sit gratia & veritas. Vnde maximam salutis causam sanctorum coetus Dei consilio hoc capitulum * tradidit , quatenus in vniuersorum vultibus , & colorum operacionibus venerabilem & sanctum characterem secundum humanitatem eius qui tollit peccatum mundi, erigamus, per eum humilitatis celitudinem Dei Verbi considerantes, & ad memoriam conuersationis in carne factae , tam videlicet passionis eius & salutaris mortis , quam redemptions quæ hinc mundo effecta est, manu quodammodo ducti: & nulla est hinc a diuinis dissonantia. Si enim propheticae prælocutiones terminum minime percepérunt, ne scribantur res ad ostensionem eorum quæ adhuc facta non sunt : id est, si non est incarnatus Dominus , non formetur sancta imago eius secundum carnem. Si non est natus in Bethlehem ex gloriosa virgine Dei genitrice , neque magi munera obtulerunt, neque pastoribus suprastetit angelus , neque multitudo cælestis exercitus nato hymnum obulit : si non in vlnis genitricis vt infantulus ferebatur, qui portat vniuersa ; & lactis alimoniam pertulit, qui dat esam omni carni; nec hoc figuratur. Si non a sene suscipiebatur, qui vita tenet principatum & mortis, & omnium Dominus τῷ εἶδός καὶ οὐ γνωμένοις, τεσσαρεῖς νησὶ τοῖς πᾶσι, παντοίων νοομάτων δλεξηπει@ τῷ συγκαταβάσῃ ἡ ἀγαθότητα αὐτῷ τῷ θεῷ Καὶ σωτῆρος ιησύ. νομικὴ μᾶλλον εἴπειν ἡ τοιαυτὴ σύνθετος αἰναστήλωσις , εἰ καὶ τῷ τύπῳ ἐκποτέρᾳ, καὶ τῆς σκιᾶς τεσσαρεῖς εἰ χάρις καὶ ἡ δληθῆται. διὸ μετέισις σωτηρίας τοῦθεον ἡ τῷ αἵματι ὄμηνες τετραπούλως τῇ ἐκκλησίᾳ πολὺ τὸ κεφαλαῖον παραδέσμων, ὡς εἰ ταῦτα ἀπάντων ὁ φειτος, καὶ εἰ ταῦς χωματουργίας @ σεπτὸν καὶ αἵματον χειροποίησε κατὰ τὸ αἰνεργόν@ τὸ αἱροντος πλεύ αἱματόπιν τὸ κόστρου αναπλοθέματι διὸ αὐτῷ τῆς πεπινάστεως ὑψος τῷ θεῷ λόγου κατακοινωνίας, Καὶ τεσσαρεῖς μητρὸι τῆς εἰς σαρκὶ πολιτείας, τῇ πεπάδοις αὐτῷ, καὶ τῇ σωτηρίᾳ θεοῦτον χρειαζούμενοις, ή τῆς εὐπεπτεῖν ψυχομήμης τῷ κόστρῳ διπολυπρώσεως. καὶ οὐδὲν εἰπεῖν τὸν τείνων αὐτούμφαντον. εἰ τῷ αἱ τεσσαρεῖς αἵματος εἰπεῖν αὐτῷ, μὴ γεράφεσθαι τὸ τεσσαρεῖς τεσσαρεῖς εἰπεῖν τῷ μητρῷ γενηματίμῳν. τούτοις, εἰ μὴ ἐσερκάσθαι ὁ κύρεος, μὴ ποιουμένῳ καὶ σαρκὶ αἵματος εἰπεῖν αὐτῷ. εἰ μὴ ἐπέχθη τὸ Βιθλεέμι τὸν ὑπερδόξου Θράκενον θεοτόκου, καὶ @ μάζαι τὰ δῶρα τεσσαράκοντα, ή τοιμέσιν ἐπέστιν ὁ ἀδηλελος, Καὶ πλῆθος οὐρανίου σραπαῖς τῷ τεχθέντι @ ὑμίν@ τεσσαρεῖς. εἰ μὴ εἰς αἰκάλας τὸ παχύστον ὡς βρέφος ἐφέρετο βασιλεὺν τὰ σύμπαντα, Καὶ ταχιποτεσφίας λιθιζετο διδοὺς ζεφύω πάσι σαρκὶ μηδὲ πολὺ ποιουμένῳ. εἰ μὴ τὸν πρεσβύτην τοῦτο εἰπεῖτο ὁ καταράρων τῆς ζωῆς καὶ τῆς θανάτου, καὶ τῷ ὅλῳ κορεος

* Gr. figuris
exprimor

* Gr. h. cap.
ecclesiæ
trad.

Matt. 2.

LNG. 2.

ANNO CHRISTI 737. δι' αὐτὸν γαλερίδης ἀμάχη πηρυπόδης, καὶ τὸ δοτοισιν παρ' αὐτὸν δυσωπόδης. εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκουμένᾳ ἐποδέστη ὅπῃ νεφέλης καύθις, τῆς ὀλοφώτου μηδέδης καὶ ἔρρωμόν της ἀγάθοπη ἀγάθοπη, οὐ εἰς ὑψοκαθηδήρης. Εἰ παλινθρόμει ἐξ Αἰγύπτου, καὶ οἰκεῖ τὴν Ναζαρέτ· μὴ πυπόδωσαι γεωμάστιν. εἴ μὴ νεκροὶ πήγαρε, καὶ ἐξανέστησε παραλύτοις, καὶ λεπροῖς θρέψεται καθάρισιν, καὶ δοπομάστοις αἱματωσιν, εἴτα καὶ τραντελέποισται γλαύκαινοι μοναδέλων, Εἰ βάστις χωλῶν ἐσερέωσε, Εἰ ἀπηλατεῖς δαμανοῖσι· εἴ μὴ δίλωτοις ὥτα παφῶν, καὶ πάντας εἰργάσαι τὰ παράδεξα, Εἰ ταῦς θεοσημείας ἐπέλεσε· μη γε αφέδωσαι. εἴ μὴ τὸ πτέρον ἐκουσίως ἐδέξατο, Εἰ τὸ ἄδειον ἐσκύλισθε, καὶ αἰασαὶς εἰς οὐρανὸς αἰνελήνυθεν ὁ μέλλων ἔρχεσθαι κρίναται οὐντας καὶ νεκροῖς· μὴ γε αφέδωσαι, μηδὲ πυπόδωσαι αἵ τινες διηγένεται· μὴ διὰ γεαματῶν καὶ διὰ γεωμάστων γεαφαῖ· Εἰ τοῦτα πάντα γεγένεσον, καὶ μέχρι τὸ τῆς θεοτείας μυστήσεον, εἰδὲ λιγὸν διωστὸν καὶ τὸ οὐρανὸν, καὶ τὸν γῆν, καὶ τὸν θαλασσαν, τὸ ζωά πάντα καὶ τὰ φυτά, Εἰ ἐπάλλο, εἰδιμητῆδαι αὐτὰ καὶ διὰ Φωνᾶν, καὶ διὰ γεαματῶν, καὶ ισοειδῶν. Τοῦτο μὴ ὄντων τὸ πτώσις εἰδὼλον γεαφή οὐρανόδηται, ἀ καὶ Ἐλλαϊκὴ μυδωποΐα αἰπαλεῖ, τῷ μὴ γεγονότων τὸν ισταρξεῖ ληφθεδόσα τὴν πόνον. Εἰ οὐδεμία συγκατάθεσις τῇ ἐπικλονίᾳ Χειροῦ μηδὲ εἰδὼλων μὴ θύσιοτο, οὐδὲ γῆραμάλεις τερασκιώσαμέν, οὐδὲ μόρχον ἐν Χωρὶς ἔχει ληφθεύσαμέν, οὐτε θεος οὐδὲ οὐ πότις λελόγισαι· οὐτ' αὖ πάλιν τῷ γλυπτῷ φέρεται· μηδὲ Βεελ-

per eum agnitus simul & prædicatus, & ut dimissionem concederet, postulatus. si non in Aegyptum causa dispensationis pergebat super nubem leuem, omni scilicet lumine illustratam matrem ac sanctitate robustam, qui in excelso sedet; & credit ex Aegypto, & habitat Nazareth: ne figurentur coloribus. Si non mortuos suscitauit, & erexit paralyticos, & leprosis præbuit purgationem, & cacos illuminauit, deinde & expressam fecit linguam mutorum, & bases claudorum firmauit, & expulit dæmones: nisi aperuit aures surdorum, & omnia operatus est gloriofa, & in Deo signa perfecit: ne pingantur. & nisi passionem voluntarie suscepit, & infernum spoliauit, & surgens in cælum ascendit, qui venturus est iudicare viuos & mortuos: * neque figurent scripturæ vel historiæ, quæ ista enarrant, tam per literas, quam per colores. At si hæc omnia facta sunt, & magnum est pietatis mysterium, vtinā esset possibile, vt & cælum & terra & mare, animantia quoque omnia & virgulta, & quidquid aliud est, enarrēt illa & per voces & per literas, & per picturas. Eorum enim quæ non sunt, formatio, idolica pictura nominatur, quæ & paganæ fabulationis poema finxit, eorum quæ nunquā fuerunt per essentiam, facturam desipiente assuerans. Et certe nulla est condescensio ecclesiæ Christi cū idolis: absit. Neq; enim vitulas adorauimus, neque vitulum in Choreb fudimus, neq; a nobis creatura Deus aestimata est: sed neq; rursus sculptili procidimus, & Beelphe-

* Gr. nec
scribantur,
nec figura-
tur

gor initiati sumus, neque natorum occisores aut sacrificatores fuimus, aut occulta mysteria celebravimus: neque filios nostros & filias immolauimus vñquam dæmonibus, vt in nos ea quæ a Salomone idolorum cultoribus dicta sunt, assumantur. Numquid a nobis infecta est terra in sanguinibus? vel imaginem in templo fecimus, quadriforme habentem idolum, & hanc adorauimus? Numquid abominationem repentium & pecorum supra murum templi depinximus? Aut iterum nos Ezechiel vidit plantentes Adonidem, & incensum Soli offerentes, de quibus dicit Apostolus: *Seruierunt creaturæ potius quam creatori.* Putasne statuimus imagines duarum fornicularum in Ægypto, Oola scilicet & Ooliab, & eas adorauimus? An rursus a nobis sacrificia Bel in Babylone, & Dagon in Palæstina oblata sunt? vel aliis diis gentium procidimus? Non sunt hæc, non sunt: calumnietur nullus: quoniam in nullo eorum quæ consistunt & facta sunt, nomen quod est super omne nomen populus Christi usque hodie, præter sanctam & viuificam Trinitatem, coluit,

* Gr. latra vel * seruuiuit: absit. Nam modus idolatriæ manifestus est. Christianis autem Dei cultoribus omnium dominator est adorandus. Porro si quis Iudico more ad accusationem motus, quæ olim contra idolorum cultores dicta sunt, diffamauerit, & idolatriam ecclesie nostræ ascriperit ex venerabilium imaginum deifico & miribili ad meliora ducatu, nihil aliud arbi-

3. Reg. 11.

Ezec. 8.

Rom. 1.

Ezec. 23.

Dan. 14.

Iudic. 16.

Φεγωρ ἐπελέθημυ, οὐδὲ τεκνοφόνοις Σχεῖται πελεταὶ ἢ κρύφια μυστέα ἐπελέθημυ, οὐδὲ δύν ψοὺς ἡμέρας τὰς θυσιάτερας ἐθίσαμυ δαμανούσις ποτὲ, αἰς αὖ εἰς ἥμας τὰ παρὰ Σολομῆμπος τοῖς εἰδωλολατραῖς λεγόμηνα ἐκλαμβανεῖται. μηδὲ οὐφέρειμεν εἰς θυσίαν γῆς εἰς τοῖς αἵμασιν; ἢ εἰκόνα εἰς Θεὸν εἴποισαμυ, περγάμορφῳ ἐχρυσαὶ εἰδωλον, καὶ ταῦτα περσεκτικούσαμυ; μηδὲ λελυγμα ἐρπετῷ καὶ κτιώμεν ἐπὶ τῷ ποίχῳ τῷ ναοῦ κατεχέσθαιμυ, ἢ πάλιν ἥμας Ιεζεκήλ ἐθίσαπο θρηνοῦται Θεὸν, καὶ θυμιάτας τῷ ιλίῳ; τοῦτο Φοινίκης ἀπόστολος ἐλάσπεισαν τῇ κτιστη παρὰ Θεὸν κτιστατα. μηδὲ εἴσομεν εἰκόνας τῆς δύο πορνῶν του Αἰχύλων, τῆς Ολεσάμ καὶ τῆς Ολίσας, Εἴ πατας περσεκτικούσαμυ; ἢ εἰδής θυσίας αὐτῷ ἥμέρᾳ τῷ Βηλὶ τοῦ Βασιλῶν, Εἴ τῷ Δαγάνῳ τῷ Παλαιστίνῃ περσεκτικούσαν; ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τῆς θύνων ιπεπεσσούσιν; ἐκτὸς τοῦ ονοματοῦ τοῦ Χειροβολεγετήμερῳ, παλιν τῆς αἰγαλοῦ καὶ Κωνσταντίνου πελάδῳ, εσεβάσιν, ἢ ἐλάσπεισα. μηδὲ θύνων. οὐδὲ οὐφέρεισα τῆς τῆς εἰδωλῶν λατρείας περιέλαβο. Χειρισμοῖς δὲ θεοτεῖσιν οὐ τῷ αἰπάντων διατάσσοντο περσεκτικούσαμυ. εἰ δέ καὶ τις Ιουδαικῶς πινόμην περιέστη πλεύσιον, πα πάλαι τοῖς εἰδωλομανοῦσι πεποιήμενα σπηφημέναι, καὶ εἰδωλολατρεῖσιν θηρεύειται τῇ ἐκκλησίᾳ ἥμέρᾳ της τῶν σεβασμίων εἰκόνων σεβίσου καὶ δαμαστῆς περιέστη πα κρεπτον οὐδηγίσεως, ηγείσθω μὴ οὐδὲν ἀλ-

20,

HADRIANVS ACTIO IV. CONSTANTINVS³ IMPER. 305
P.I. IRENE

ANNO CHRISTI 787. Λθ. ἡ πάνων κατέλαβεν· Εἰς τὸν σφέν-

τρομηρόν πόρρω διπολαρόμην Θάκουέτω
ώς Ιουδαῖος· εἶδεν γὰρ Ισραὴλ μία
τῆς οὐρανού, ὃν τεραστήν, τερ-
αστάν τῷ θεῷ τῶν τεραστικῶν, Εἰδεὶ
τὴν πυκάνην μυρμονθεῖν τὸν πόσαντος,
Εἰ μὴ τὸ μόχον κατέχειν καὶ τὰς μύγας
ταῦτα τὰς πλάνας τῆς μαζήν. εἶδε
τὸν ἄγιον Σωτῆρον ἐπόδια μᾶλλον, Εἰδεὶ⁴
τὸν μὲν ταῖς δαμάστεσσι τῆς Σαμαρείας, εἶδε
τὸν αὐτὸν τεραστήν τῷ ράβδῳ τὸν Α-
ρεῖν, καὶ μὴ τῷ Αστρητῷ καλὸν τὸν αὐ-
τὸν ἀμαλκούσιναν, τὸν ὄμβρον⁵ τὸν
πέτραν ἀσπάζεται, καὶ μὴ τῷ Βασιλ.
εἶδε τὸν αὐτὸν τεραστήν τῷ ράβδῳ Μω-
σέως μᾶλλον ὀργάνην, καὶ τὸν σάριν τὸν
χρυσοῦν, καὶ τὸν κενωτὸν, τὸν ιασθ-
ετον, τὸν πέταλον, τὸν ἔφουδην, τὸν τρα-
πέλων, τὸν σκιλετὸν τὸν ἐσωτῆραν Εἰ τὸ
κένωτον· ἀπὸ πάντας εἰς δόξαν θυνό-
μνα τὸν θεόν, εἰ τὸ χρονοπίπτα, δλλ' οὐδὲ
ἄγια αἴστων ἐλέγοντο. εἴτανε τὰ χερου-
βίμη τὰ γλυπτά, ὃν μημένων ποιεύμενος
ὁ δόποσος Φοῖος· χερουβίμη μδέξια κα-
πικούλων τὰ τεισθέντα. οἷς καὶ τὰ
δεῖν ἐποχεῖσθαι μδέξια τῷ τράπητι τεα-
φῆς μιδασκούμενα. εἰ πούτοις τεραστί-
χεν, ἐκ αὐτοῖς εἰδώλοις ταῦτα πεσε. παῖ-
γενέρογεν τὸν ὄνοματην κυρίου γνόμνουν,
πάντων καὶ ἄγιον πέφυκε. καὶ πέτι τὸ
τεράμμα εἰς μῆτρας ἐκτείνεσθε; Εἰ μάλι-
στα πρὸς αὐτὸν θεάρεσον, Εἰ σκέψος ἐκλε-
λεγμένον θεόν, καὶ τὸν χάρεν εἰληφότα
τὸ πνεύματος, καὶ τραναπτεῖν εἰς τὰ βά-
σι τὸν θείων δομάτων διωρύμνουν, καὶ
θεοδημήτων κατενεοῖν εἰς ἀκρον τὸν ψήφον
τῆς γνώσεως. δλλ' εἰς μέχει τοῦδε, καὶ εἰς
τὸ τεραστεῖμνον ἐπανέλθωμεν, τὸν ὑπρ-
μάζουν σου τῆμασμένεν, καὶ πάντων τὸν
Χειστανῶν διαστίνης διπολαρόμην τὰ μεγαλευργήματα· καὶ οἵον αὐτὸς

Concil. Tom. 19.

Q.P.

Iud. 13.

ostensus fueris in cunctis ab illa directus & saluatus, & contra inimicos confortatus, admirantes. Illi vero qui ex multo iam tempore contra eam debacchati sunt, tanto inuenerunt resistentem, quanto inuenerunt sibi contradicentem. Et hoc mirum non est. Si enim Betulia per manum Judith mulieris Israeltidis saluabatur, cuius opus Holofernis peremptio fuit; & hanc saluatricem Israel, qui per idem tempus fuerunt, prædicauerunt: quomodo non oporteret amplius tuam amplissimam sanctitatem tali propugnatrice usam aggredi fidei hostes, & victoria coronare subiectos? Sed eiusdem supplicationibus & omnium sanctorum potens in prælio Deus noster, fortis & longanimus, qui deduxit te super Ioseph ut ouem, custodiat te sanctissime in annos prolixos, universæ Christianæ bene operantem conuersationi, & sacro Canonii obtemperare cunctos docentem & incitantem, & custodire depositum quod a patribus suscepimus; conuertentem eos qui ad modicum quid non intellexerunt: o iuge gaudium nostrum, & communis utilitas & refectio, sanctissime & omnibus Christianis amabilis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Petrum diuinum apostolum æmulatus, tuba cecinit nobis a Roma veritatem etiam pater iste beatus.

* Gr. Theodo-

* Theodorus reuerendissimus monachus & notarius legit.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατελάρχης εἶπε. Γέρων οὐδεὶς δύσπολον γηλώσει ἐσάλπισεν ιῆται ἐπειράτης πάλιν φέρει. οὐδεὶς δύσπολον γηλώσει. οὐδεὶς δύσπολον γηλώσει. οὐδεὶς δύσπολον γηλώσει.

Θεοδόρος ὁ ἀγιώτατος μοναχὸς καγκυοτάτος αἰνέτω.

ANNO
CHRISTI
717.